

Interview Marijn Brussaard

21 november 2016, Irene Hoogendijk, Sanne Jonkers, Priscilla van Rooij

Marijn Brussaard is in 2014 afgestudeerd aan de Mime Opleiding van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Met zijn afstudeervoorstelling *Rhythm of the Night* die geselecteerd was voor het ITs Festival won hij *Het Debuut*. Hierna is hij door Frascati Producties gevraagd voor Fraslab. Tijdens Fraslab maakte hij *Variety Show*. Naar aanleiding van Fraslab en eerder werk heeft Frascati Producties Marijn gevraagd als vaste maker binnen het productiehuis. *Forever Young* is zijn eerste voorstelling bij Frascati Producties. We zijn benieuwd naar deze jonge maker en vooral naar zijn beweegredenen om een voorstelling over hiphop te maken.

De voorstelling *Forever Young* gaat over de Amerikaanse hiphop en hiphopcultuur. In de voorstelling legt Marijn, in de vorm van zijn alter ego Young Ludo, op een curieuze manier de Amerikaanse hiphopcultuur bloot. Voor de voorstelling heeft hij vier weken lang de rol van rapper op en af gedaan. Marijn heeft hiervoor veel videoclippen gekeken en heeft de fysieke energie en bewegingen, geprobeerd over te nemen. In het bijzonder heeft hij gekeken naar DJ Khaled, Kanye West en Drake.

De fascinatie voor hiphop begon bij Marijn van jongs af aan. Een inspiratiebron voor Marijn is een hiphop mixtape die hij van zijn broer heeft gekregen toen hij twaalf jaar was. Deze mixtape bevat muziek van artiesten als DeLaSoul, TribeCalledQuest en MosDef; allemaal hiphopmuziek uit de jaren 90. De muziek van de mixtape staat symbool voor zijn liefde die hij in de afgelopen jaren heeft ontwikkeld voor hiphop. Marijn merkte dat de laatste jaren, misschien wel de laatste 5 jaar, hiphop opnieuw in de schijnwerpers is gekomen door extravagante figuren zoals Young Thug. Met die ontwikkeling vond Marijn het relevant om er een voorstelling over te maken. De manier waarop er vaak iets over hiphop wordt gezegd is voor Marijn niet interessant. Vaak wordt het neergezet als iets doms, of iets onontwikfelds. Marijn wil juist laten zien hoe ontwikkeld en theateraal het genre is, met rappers die zich voor doen als acteurs. Alles draait om hoe de buitenwereld je aanschouwt. Hij wil de kracht en eenzaamheid van hiphop laten zien.

Marijn heeft een fascinatie voor de muziek, maar ook voor de cultuur eromheen. Hij is gefascineerd door de rappers, hoe zij zich tonen aan de buitenwereld en wat ze pretenderen te zijn. Ze leven continu in de spotlights met veel rijkdom en succes, en ze lijken bijna geen banale dingen te doen. Marijn vraagt zich af of en wanneer zij onzekerheden hebben en emoties tonen. Hij wil graag de persoon te zien krijgen die achter het masker van de beroemde rapper schuil gaat. Rappers zijn ook gewoon mensen en soms vergeten we dat door het hele imago dat een rapper om zich heen heeft gebouwd. De beeldcultuur bij rappers is enorm aanwezig. Als er bijvoorbeeld een mixtape wordt uitgebracht, dan komen daar ook vijf videoclippen bij uit in de aankomende 3 weken. Die zijn heel erg gestileerd. Je komt nauwelijks achter het ware leven en gezicht van de grootheden. Het gaat ook over bekendheid en hoe andere mensen naar je kijken. Voor Marijn staat hiphop vanwege de muzikale kwaliteit heel dichtbij. Aan de andere kant is het een wereld die ver van hem af staat, vanwege het Amerikaanse leven en de 'air' die eromheen hangt.

De titel van de voorstelling '*Forever Young*' is afgeleid van de hiphop scene. Hij vertelt dat rappers vaak het woordje Young of Yung voor hun naam zetten. Daarnaast verwijst de titel van de voorstelling ook naar de religieuze verwijzingen in hiphop. Veel rappers dragen kettingen met een kruis, laten zich afbeelden als een heilige of verwijzen letterlijk naar religie in hun titels. Op die manier stellen rappers zich gelijk aan God.

Zelf ziet Marijn ook veel theater en hij weet veel inspirerende makers te noemen. Zo vindt hij Florentina Holzinger en Vincent Riebeek in de voorstelling *Schönheitsabend* met Vincent Riebeek interessant. Marijn was onder de indruk en gefascineerd over de voorstelling '*Internet of Things*' van

Urland. Hij heeft gefascineerd zitten kijken naar een danssolo van een robotarm. Tijdens de voorstelling werd hij ook geprikkeld om na te denken over de toekomst en het gebruik van computers. Andere namen die voorbij kwamen zijn Jan Martens, David Weber-Krebs en Kim Noble. Wat deze makers allemaal gemeen hebben volgens Marijn, is dat ze allemaal vrij conceptuele kunst maken, met invloeden van dans. Volgens Marijn nemen deze makers de rol aan van een joker. Hij bedoelt hiermee te zeggen dat ze in hun werk veel gebruik maken van humor. Ze entertainen, maar niet zozeer op een 'pleasende' manier. Het gaat volgens Marijn om een dubbelheid, waarin zij het publiek een stapje voor zijn, want ze zijn er ook niet voor het publiek; vooral voor zichzelf. Marijn vindt dan ook dat kunst maken gaat over iets wat je voor jezelf doet, maar waarbij publiek (zeker in het geval van theater) wel essentieel is.

Marijn is druk bezig met zijn toekomstplannen. Hij is onder andere veel bezig met muziek. Samen met een vriend vormt hij een dj- en producerduo onder de naam *Know V.A.* In februari volgend jaar kunnen we in Frascati een nieuwe voorstelling van Marijn verwachten. Deze voorstelling geeft een audiovisuele ervaring waarbij digitalisering in de maatschappij, en hoe de mens daarop reageert, een rol spelen. Als er wordt gevraagd naar zijn dromen voor de toekomst weet hij eerst nog niet zo goed hoe hij op deze vraag moet antwoorden. Hij is nu bezig met muziek en theater, maar wellicht gaat hij zich ook op andere dingen focussen, op andere kunstvormen. Marijn zou graag internationaal willen werken met een theatertour, maar ook met zijn muziek. Het lijkt hem interessant om een tijdje in een ander land te leven, bijvoorbeeld in Amerika, Japan of Zuid-Afrika. Maar voor nu kunnen we zijn voorstelling *Forever Young* bewonderen in Theater Kikker!